

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

IV. Religioso exuendum esse immoderatum affectum erga parentes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

lo seueriffimè punitur. O dementem religiosum, qui pluris suam, quàm diuinam voluntatem facit. Non sic ego feci. Quando mea humanitas refugiebat bibere amarum passionis calicē, dixi Patri cælesti, *Non mea, sed tua voluntas fiat*. Si ego ergò in hac vita *Mat. 26.* non volui voluntatem meam facere, videntur tibi, decere vt facias tuam? An existimas conueniens esse, vt tuam voluntatem anteferas Creatoris tui, maiorumque tuorum voluntati? Qui plus æquo se extollit magni suam voluntatem æstimando, lapsu quoque grauiore in suum exitium ruet.

Religioso exuendum esse immoderatum affectum in parentes.

CAPVT IV.

FILI, nisi oblitus fueris populi tui, & domus patris tui, ego nõ amplectar te, nec tecum familiariter agam. Non satis est semel renunciaſſe mundo & parentibus, vt fecisti initio tuæ conuerſionis: sed vt ad gradum perfectionis tibi propositum perſtingas, necessarium est vt in eadem renuntiatione vsque ad finem vitæ perſiſtas. Parũ vel nihil prodest captiuo egressum esse portam carceris, nisi & compedes quibus aſtrictus

ctus

ctus fuerat in carcere excutiat. Sic parum tibi proderit paterna deseruisse limina, nisi affectum immoderatū ad parentes amputaris. hic siquidem affectus ita te astrictum tenet, vt obliuisci eorum nequeas.

VERVM est, me in sacra Scriptura centuplum cum vita æterna religiosis addixisse, sed iis, qui amore mihi seruiendi reliquerint patrem & matrem, ac quicquid in mūdo possidebāt. Verum est, me esse magistrū, & docere, sed indè ab initio protestatus sū, neminem posse esse discipulum meum, qui non oderit patrem & matrem, vitam propriam, & quicquid à profectu spirituali retardare potest. Non est bonus discipulus, nec proficere potest, qui non est attentus ad ea quæ in schola præleguntur. Lectio quam ego auditoribus meis trado, est, vt moriantur mundo, vt subigant animi perturbationes, quæ hominem inquietum reddunt, vt carnali in parentes affectu se exuant, ne via ad perfectionem intercludatur. An non experiris tu, nimiam affectionem qua complecteris tuos, te reddere inquietum? an nō vides eandem quoque aliis esse grauem & molestant? non aduertis, te dum de illis sollicitus es, in tui obliuionem venire? Quod certè non est inire meam scholam, sed

Mat. 19.

S. Fran-
ciscus.

sed potiùs ex ea fugere. Si mortuus es mundo, cur te adhuc angit parentum cura? Si tantum viuis mihi, sicut debes, cur mihi nõ es coniunctus, meque loco patris, matris, omniumque aliarum rerum complecteris? O quàm egregiè hoc intellexit dilectus religiosusque seruus meus, qui toto pectore dicebat. *Deus meus & omnia.* aliique sancti religiosi, qui ne occasionem vllam haberet agendi cum parentibus secedebant in remotissimas solitudines, & veluti mundo mortui se in subterraneis specubus quasi in sepulcris abdebant.

DOMINE, nonnè in sancta tua lege mandasti diligendos proximos, immò & inimicos, eorumque inopiæ subueniendum? Quomodo ergò nunc exigis, vt parentes, qui primum locum inter proximos tenent deseramus, & odio prosequamur? Fili, non nego diligendos esse parentes, & amicos quos deseruisti in seculo, sed diligendi sunt affectu spirituali, eoque amore quem ordinata caritas postulat. iam autem non ignoras, te tibi ipsi proximiorum esse, quàm amicis & parentibus: caritas autem requirit, vt sic eos diligas, vt tamè nullum spirituale damnum facias tibi propter illos. Quod si ergò perturbat te in religione, & in meo cultu

in.

inquietent, atq; etiam profectum spiritua-
lem impediunt, cur non sint à te deferendi?
cur non longiùs recedas ab illis? Deindè
nonnè eos parentes, qui tibi aduersantur, &
malint te extra religionem viuere, atq; eti-
am laborant vt ab ea te retrahant, odisse te-
neris, & fugere tanquam dæmonis opera-
rios? Non debet tibi parentis vel amici esse
loco, qui conatur animã tuam in salutis di-
scrimen cenizere. Non sunt illi tui proxi-
mi, nec sunt etiam ex inimicis corporali-
bus, quos lex Christiana vult diligendos,
sed sunt inimici tui spiritualis boni, sunt i-
nimici honoris & gloriæ meæ, & vt breui
comprehendam, sunt hami inferni.

QVANDO autem opus sit succurrere eo-
rum necessitati tam corporali, quàm spiri-
tuali, quo modo, & quantum, id tibi a Su-
perioribus cognoscendum est. Scias autem
Dæmonem ficta caritatis pietatisq; in pa-
rentes specie multos ex felici religionis sta-
tu exturbasse. Nullus religiosus, nisi sit plus
quàm mortificatus, & plus quàm mundo,
amoriq; proprio mortuus, vnquam secu-
rè poterit agere cum parentibus. O quàm
mihi displicet, dum video quosdam religio-
sos ardenti desiderio expetere, vt aliquid de
parentum statu cognoscant, & ab iis litte-

ras accipiant? hoc enim aliud non est, quam occasionem quære turbationis & distractionis in orationibus. Parum est reliquisse parentes corpore, nisi relinquant quoque animo, & cogitatione. O quam sapienter nonnulli mei serui egere, qui cum ex remotis regionibus suorum litteras accepissent, causa tuendæ suæ quietis, eas nec dum lætas in flammis abiecerunt. O religiosorum quorundam plangenda ineptia. Parentes ab iis relictos in seculo, eorum curam memori meæ omninò deposuere, & ipsi in dies sunt solliciti & anxij de illis.

Nec minus offendunt me ij religiosi, qui non solum optant, verum etiam omni studio conantur suos parentes vel cognatos ad magnas dignitates euehere atque idè secularibus se subiiciunt, ut eorum fauorem venentur; qui sanè & suæ auctoritatis, & religionis suæ non modicam iacturam faciunt. Fili, non animaduertis hoc non esse seruire mihi, sed seruire tuis? Non vides, hoc non esse instruere animam virtutibus, sed alios ditare multis commodis? Quæ regula præscribit, ut in religione agas parentum procuratorem? Attende tibi ipsi. ego certò tibi asseuero, in extremo iudicio non me percontaturum à te, fuerint nè parentes
tui

tui in hac vita magni, nec an in procurandis pro eis dignitatibus fueris sedulus, sed potiùs exigam à te rationem, si talibus negotiis te implicueris. Non est hæc via religiosa perfectionis, sed via amittendi spiritum, omnemque pietatem. Non ingens amentia est, religiosum esse ignauissimum in percurrenda perfectionis via, ad quod obligatur; & esse solertissimum ut sui in mundo euehantur ad maximas quasque dignitates? Ac quod eo deterius est, plus mihi displicet esse alios religiosos, qui maiorem curam impendunt, ut parentes & cognati commodis temporalibus abundant, quam ut spiritualibus. Vnde rarò & frigidè eos cohortantur ad studium virtutum, crebriùs autem & magno affectu eos incitant ad sectandos honores terrenos. Fili, quid tibi proderunt tuorum dignitates & nomina, si tu sis imperfectus? Quod præmium à me præstolaris, si tantùm labores pro carne & sanguine? Multo certè rectiùs faceres pro te, & pro illorum salute, si eos dirigeres in via virtutis, tibi enim accessio fieret ad meritum, & pro illis securiùs salus animæ promoueretur.